[WUM] Praca Domowa nr6 Kacper Kurowski

June 5, 2021

1 [WUM] PD6

1.1 Kacper Kurowski

Załadujmy paczki i zbiór danych

```
[3]: from sklearn.datasets import fetch_olivetti_faces

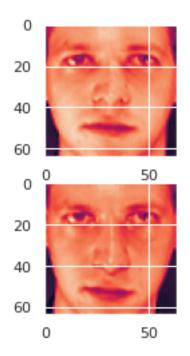
%matplotlib inline
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import seaborn as sns; sns.set()

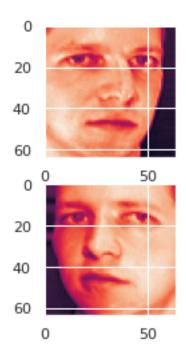
import matplotlib.pyplot as plt
import matplotlib.image as mpimg
```

```
[4]: faces = fetch_olivetti_faces()
```

Pokażmy kilka twarzy

```
[5]: fig, axs = plt.subplots(2, 2)
   axs[0, 0].imshow( faces.images[0])
   axs[0, 1].imshow( faces.images[1])
   axs[1, 0].imshow( faces.images[2])
   axs[1, 1].imshow( faces.images[3])
   plt.show()
```


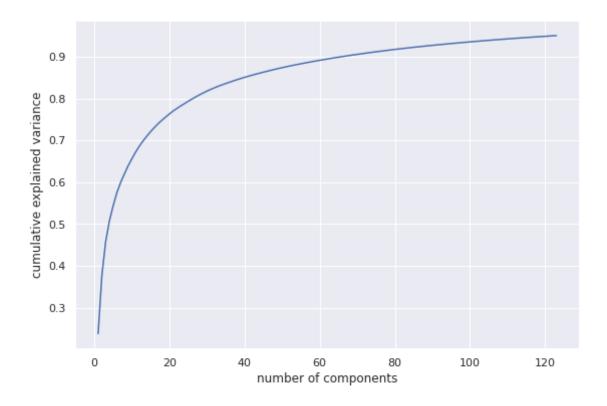

Określmy wymiary zbioru danych

```
[6]: faces.images.shape
```

[6]: (400, 64, 64)

Ustawmy liczbę komponentów tak, by pca wyjaśniał 95% zmienności danych

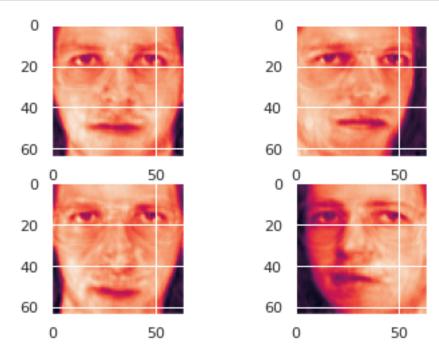
```
[15]: len( pca.components_)
[15]: 123
[16]: transformed = pca.transform(faces.images.reshape(400, 64*64))
        Obliczmy stopień kompresji
[17]: faces.images.shape
[17]: (400, 64, 64)
[18]: transformed.shape
[18]: (400, 123)
        stopień kompresji to:
[19]: 64*64/123
[19]: 33.300813008130085
        Przeprowadźmy transformację odwrotną
[20]: returned = pca.inverse_transform( transformed).reshape(400, 64,64)
```

[21]: returned.shape

[21]: (400, 64, 64)

twarze po transformacji

```
[22]: fig, axs = plt.subplots(2, 2)
axs[0, 0].imshow( returned[0])
axs[0, 1].imshow( returned[1])
axs[1, 0].imshow( returned[2])
axs[1, 1].imshow( returned[3])
plt.show()
```


Obliczmy błąd rmse

[23]: 0.00095588237

Jak widać, jest dość mały.

Dokonajmy następnie kilku transformacji zdjęć.

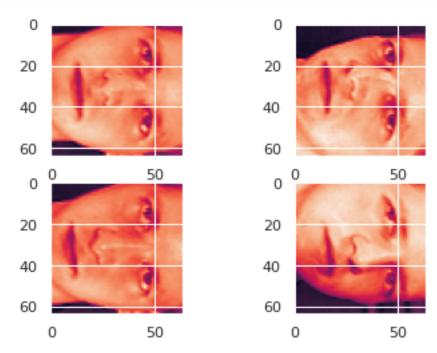
[24]: from PIL import Image

```
rotated = []
for i in range( 20):
    img = Image.fromarray(faces.images[i])

# flip clockwise
    rotated.append( np.asarray(img.transpose(Image.TRANSVERSE)))

rotated = np.array( rotated)

fig, axs = plt.subplots(2, 2)
axs[0, 0].imshow( rotated[0])
axs[0, 1].imshow( rotated[1])
axs[1, 0].imshow( rotated[2])
axs[1, 1].imshow( rotated[3])
plt.show()
```


i obliczmy błędy rmse po zastosowaniu transformacji odwrotnej

```
[25]: mean_squared_error( rotated.reshape( 20, 64*64), pca.inverse_transform( pca. 

→transform( rotated.reshape( 20, 64*64))))
```

[25]: 0.0083987545

Błąd, jak widać, trochę się zwiększył. Dokonajmy podobnej analizy dla innych transformacji zdjęć.

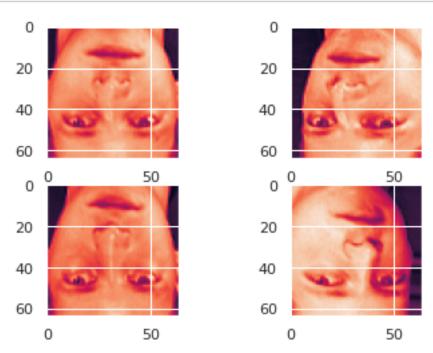
```
[27]: from PIL import Image

flipped = []
for i in range(20):
    img = Image.fromarray(faces.images[i])

# flip clockwise
    flipped.append( np.asarray(img.rotate(180)))

flipped = np.array( flipped)

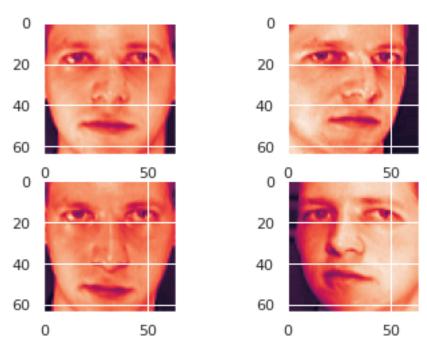
fig, axs = plt.subplots(2, 2)
    axs[0, 0].imshow( flipped[0])
    axs[0, 1].imshow( flipped[1])
    axs[1, 0].imshow( flipped[2])
    axs[1, 1].imshow( flipped[3])
    plt.show()
```


[28]: 0.007692051

Widzimy zatem, że błąd jest większy niż wyjsciowy, ale mniejszy niż w przypadku wcześniejszej transformacji.

[29]: import PIL.ImageOps [30]: from PIL import Image darkened = [] for i in range(20): # flip clockwise darkened.append(0.01*faces.images[i]) darkened = np.array(darkened) fig, axs = plt.subplots(2, 2) axs[0, 0].imshow(darkened[0]) axs[0, 1].imshow(darkened[1]) axs[1, 0].imshow(darkened[2]) axs[1, 1].imshow(darkened[3]) plt.show()

[31]: 0.0014527752

Tym razem błąd jest niewiele większy od wyjściowego

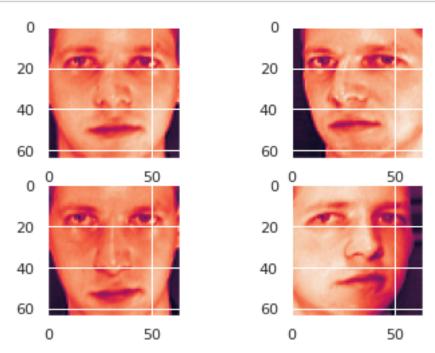
```
[32]: from PIL import Image

flip_vert = []
for i in range( 20):
    img = Image.fromarray(faces.images[i])

# flip clockwise
    flip_vert.append( np.asarray(img.transpose( PIL.Image.FLIP_LEFT_RIGHT)))

flip_vert = np.array( flip_vert)

fig, axs = plt.subplots(2, 2)
    axs[0, 0].imshow( flip_vert[0])
    axs[0, 1].imshow( flip_vert[1])
    axs[1, 0].imshow( flip_vert[2])
    axs[1, 1].imshow( flip_vert[3])
    plt.show()
```



```
[33]: mean_squared_error(flip_vert.reshape(20,64*64), pca.inverse_transform(pca.

→transform(flip_vert.reshape(20,64*64))))
```

[33]: 0.003264396

Zdaje się, że PCA może posłużyć do wykrywania anomalii spowodowaych znaczącymi zmianami w zdjeciach — takimi jak odbicia względem osi poziomej, czy rotacje.

Znacznie gorzej sobie radzi w sytuacji "nieznacznych" zmian zdjęć takich jak odbicia względem linii pionowej, czy pewne przyciemnienie obrazu. Zmiany te intuicyjnie nie zmieniają twarzy tak mocno, jak robiły to wcześniej wymienione przekształcenia.

Zatem, jeżeli nauczyliśmy pca na twarzach "nieprzekręconych", "nieobróconych" itp., to tego typu zmiany pca będzie mogło wykrywać. Powinno też wykrywać zmiany innego typu, np. zbyt jasne piksele, których nie możnaby wytłumaczyć poprzez np. padające na twarz światło.